

Operatie vaginale baarmoederverwijdering

Bij een verzakking kan de baarmoeder via de vagina worden verwijderd.

Ingreep

De vagina wordt bij de baarmoedermond losgemaakt. Aan de voorkant wordt de blaas weggeschoven. Twee stevige banden waarmee de baarmoeder met het lichaam is verbonden worden losgemaakt. Daarna worden stapsgewijs de andere banden waarmee de baarmoeder met het lichaam is verbonden doorgenomen en met hechtingen verzorgd. De eierstokken blijven in de buik. De vaginawand die bij de baarmoedermond is opengemaakt, wordt met hechtingen gesloten. De twee stevige banden worden in deze top gehecht om eventuele latere verzakkingen te voorkomen.

Alleen boven in de top van de vagina komt een litteken. In de buik, aan de binnenkant, komen hechtingen daar waar de baarmoeder verbonden was met het lichaam.

Vaak wordt deze ingreep met een voor en/of achterwandplastiek gecombineerd. De duur van de ingreep is variabel, afhankelijk van de grootte van de baarmoeder en of er nog een voor- en of achterwandplastiek bij komt. Het duurt dan ongeveer 60 tot 90 minuten en soms langer. Na afloop van de operatie wordt een katheter ingebracht. Als er ook een voor- of achterwandplastiek wordt gedaan, krijgt u ook een vaginale tampon.

Resultaat en risico's

Een vaginale baarmoederverwijdering is een middelgrote operatie. Als u last hebt van een balgevoel tussen de benen of een zwaar gevoel in buik of rug na lang staan, dan geeft deze operatie daar een oplossing voor. De meeste vrouwen zijn opgelucht dat zij dit gevoel kwijt zijn na de operatie.

Tijdens operatie

Tijdens de operatie kan de blaas, urineleider of een darm worden beschadigd. Dit komt niet vaak voor. Soms ontstaat er een bloeding tijdens de operatie die niet goed te behandelen is en moet de buik worden opengemaakt of is er een transfusie nodig. Dit komt ook weinig voor. Soms is er een nabloeding waarvoor opnieuw een operatie nodig is. Als dit gebeurt, is dat meestal binnen 24 uur na de ingreep.

Infectie

Er kan een kleinere bloeding in de vaginatop ontstaan. Het lichaam lost dit meestal vanzelf op. Als er een infectie bijkomt, krijgt u antibiotica. Het komt wel goed, maar het herstel duurt dan langer.

Plasproblemen

Na een baarmoederverwijdering kunnen soms plasproblemen ontstaan, zoals moeite met het ophouden van urine. Dit komt doordat de blaas is losgemaakt van de baarmoeder. Deze klachten gaan meestal vanzelf over. Een blaasontsteking komt regelmatig voor. Meestal heeft u dan antibiotica nodig.

Seks

Vrijen gaat meestal beter doordat de verzakking verholpen is. Het orgasme kan na een baarmoederverwijdering anders voelen.

Vaginatopverzakking

Zoals na alle verzakkingsoperaties kan er opnieuw een verzakking ontstaan. De baarmoeder kan weliswaar niet meer verzakken, maar de vaginatop wel. Dit komt regelmatig voor.